

Dagboek van een autist

Dagboek van een autist

Alias Auti

Copyright

Alias Auti

Dagboek van een autist

© 2018, Alias Auti

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoudsopgave

Intro	8
M'n kinderjaren	9
Wat een rottag op school	11
Mijn pubertijd	13
We gaan verhuizen	14
Het einde van m'n geloof	16
Het 2 ^e jaar van het voortgezet onderwijs	20
Het 3 ^e jaar van het voortgezet onderwijs	22
Iemand komt eindelijk voor zichzelf op	24
De verhuizing naar Saeffelen	27
Het slechte pad op	28
De zomervakantie van het 4 ^e jaar	30
De laatste paar maanden bij m'n vader thuis	31
Uithuisplaatsing en mijn verblijf in de internaten	37
Vrijdag 18 augustus 2006	46
De gevangenissen	48
Vrijheden, Resocialiseren, Vrienden	64
Het laatste onderdeel van mijn traject in Eindhoven	66
Woensdag 12 oktober 2011	71
Begeleid wonen, Brunssum	73
Het kippenhok	75

Ruzie met m'n moeder	75
Revenge of the fatty	76
Monica	78
September 2015	80
September 2016	80
December 2016	81
Een gigantisch slechte maand	86
2017	89
2018	93
De problemen en stoornissen die de laatste decennia meer op de voorgrond treden	96
Nawoord	102
Dankwoord	103

Intro

Kut Autist!

Denk ik weer als ik 's avonds in de spiegel kijk.

Ben zojuist weg geweest, heb weer dingen gezegd die enigszins verkeerd overkwamen, terwijl ik het helemaal niet zo bedoelde.

Ik doe het licht uit op de badkamer, loop naar m'n bed en probeer om te gaan slapen.

Maar de gedachtes blijven komen...

Waarom gebeuren mij toch altijd zo'n dingen?

Probeer het keer op keer, wil het zo graag goed doen op sociaal gebied, maar dan ben ik weer te druk of gespannen en dan voel ik iemand soms niet zo goed aan als wat ik graag zou willen.

Starend naar het plafond lig ik te peinzen, maar kan de slaap niet vatten.

Dus ik sta op, ga op de bank zitten en rook een sigaret. Slechte gewoonte, opa is ook aan kanker gestorven, denk ik bij mezelf.

De sigaret is op, maar ik ben nog steeds te onrustig om te gaan slapen. Vanuit de gedachte aan opa verdwaald mijn brein naar mijn kindertijd.

M'n kinderjaren

Vroeger op school was ik al anders, had toen al andere interesses in het leven.

Weet bepaalde dagen nog zo goed, krijg die nare herinneringen niet uit m'n geheugen verbannen.

Ik was een jaar of zeven, het was een doodgewone dag; M'n vader vertrok naar zijn werk, m'n moeder bleef thuis en maakte een ontbijt voor me. En na samen gegeten te hebben, ging ik naar school. Vandaag had ik ook m'n sporttas bij me, want we hadden vandaag weer gym les.

Terwijl ik het schoolplein opliep, zonk de moed me al in de schoenen. Met gym werd ik altijd als laatste gekozen, niemand wilde me in hun team hebben.

We moesten die dag voetballen, het was niet eens zo dat ik slecht speelde, maar omdat ik buiten de groep viel, telde het sociale aspect toch zwaarder dan vaardigheden, vooral voor mensen op die leeftijd. En ja hoor, ik werd weer als laatste gekozen! Ik keek naar de grond en voelde me vol schaamte en teleurgesteld. Had zo gehoopt dat ze mij eens zouden vragen en niet dat ik bij een team moest omdat ik als laatste overbleef!

Daarna begonnen we met spelen, we liepen door de zaal.

Op een gegeven moment, wilde ik een jongen de bal afpakken, maar hij liet zich vallen, terwijl ik hem niet eens aanraakte! Dat was liegen voor een vrije schop en dat mocht niet!

Ik zei dat hij een leugenaar was, waarop hij me begon uit te schelden. Op dat moment kwam zijn oudere broer op me af rennen (hij was een jaar blijven zitten en zat ook bij ons in de klas), hij kwam heel boos op me af, sprong een stukje in de lucht en trapte me in m'n zij.

Ik had een stekende pijn aan mijn ribben, maar durfde niks te zeggen, anders zou de hele klas me uitlachen en nog meer